ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Η' ΒΑΛΚΑΝΙΑΔΑ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΡΕΚΟΡ

Η ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΜΕΣΑ ΣΕ 9 ΧΡΟΝΙΑ

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΡΕΚΟΡ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΗΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΝΤΟΥΝ ΑΠΙΣΤΕΥΤΕΣ

4 ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΤΑ 400 ΜΕΤΡΑ!! ΚΑΙ 7 ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΣΤΟ ΘΡΥΛΛΙΚΟ ΟΚΤΑΚΟΣΑΡΙ

Ἡ ἱστορία τῆς ἐξελίξεως τῶν Βαλκανικῶν ρεκὸρ τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων ποὺ ἐδώσαμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας εἰς δύο προηγούμενα ἄρθρα μας, δείχνει καθαρὰ ποία εἶναι ἡ ἐπίδρασι τῶν «Βαλκανικῶν Ὀλυμπιάδων» στὴν πρόοδο καὶ ἐξύψωσι τοῦ ἀθλητισμοῦ τῶν Κρατῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου.

Σήμερα τὰ ρεκὸρ τῶν ἀθλητῶν τῶν Βαλκανίων βρίσκονται σὲ διεθνῆ ἐπίπεδα καὶ μποροῦν νὰ παραβληθοῦν καὶ μὲ πολλὰ ἐπιτυγχανόμενα ὑπὸ παγκοσμίων πρωταθλητῶν.

Μεγαλυτέρα πρόοδος ἐπραγματοποιήθη εἰς τοὺς δρόμους, γενικῶς ἁπλοὺς καὶ μετ' ἐμποδίων, καθὼς καὶ εἰς τὰς ρίψεις. Εἰς τὰ ἄλματα τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται κάποια στασιμότης ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν πρώτην τριετίαν τῶν ἀγώνων κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πρόοδός των ὑπῆρξεν ἀλματικὴ—κυριολεκτικῶς —ἐκτὸς ὅμως τοῦ ἄλματος ἐπὶ κοντῷ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξέλιξις τοῦ ρεκὸρ εἶναι μᾶλλον συνεχὴς καὶ ἐξακολουθητική.

Εἰς τοὺς δρόμους ταχύτητος 100, 200 καὶ 400 τὰ ρεκὸρ ποὺ ἔχουν ἐπιτευχθῆ πλησιάζουν τὰ διεθνῆ ἐπίπεδα πλέον.

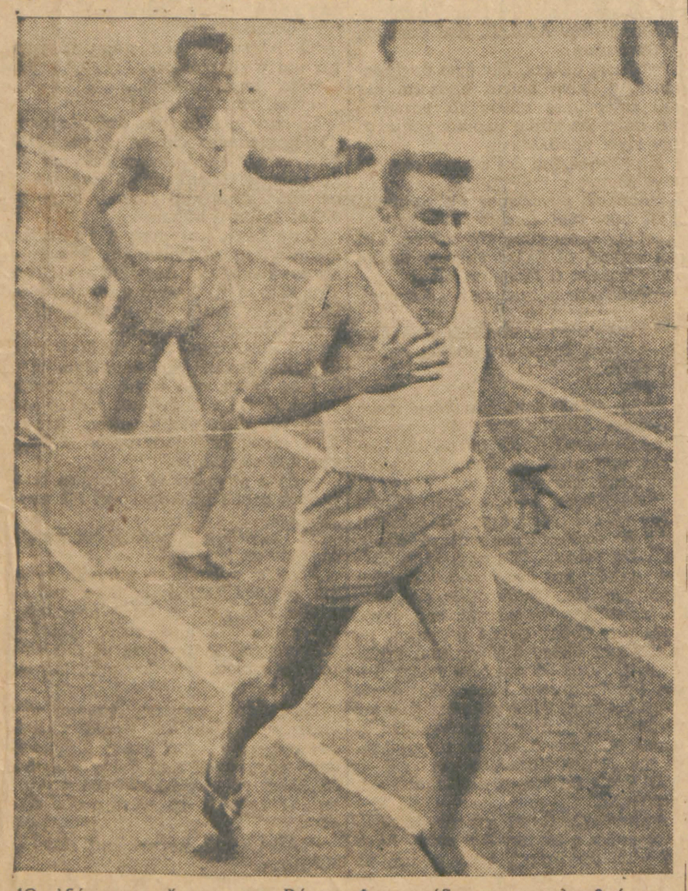

Ὁ ἀξέχαστος ἄσσος μας Ρένος Φραγκούδης παρακολουθούμενος ἀπὸ τὸν Σακελλαρίου τερματίζει μιὰ κοῦρσα τῶν 100 μ. Σ' αὐτὸν κυρίως ὀφείλεται ἡ καταπληκτικὴ βελτίωσις τοῦ ρεκὸρ τῶν 100 καὶ 200 μέτρων

Τὸ 11.4, τὸ πρῶτον Βαλκανικὸν ρεκὸρ τῶν 100 μέτρων ποὺ εἶχε ἐπιτευχθῆ ἀπὸ τὸν Ρένον Φραγκούδη παρέμενε νέα, τὸ δὲ ἀεροπλάνον ἔφευγε τὸ πρωΐ τῆς ἑπομένης.

Κάποτε, μεσ' στὴ γαλήνη ποὺ τὴν τάραζε τὸ ἐλαφρὸ μίλημα τῆς πέννας ἀκούστηκε ἕνα χτύπημα στὴν πόρτα. Μπῆκε ὁ Γρηγόρης τσακισμένος ἀπὸ τὴ θλῖψι, πράσινος, μὲ δακρυσμένα τὰ μάτια, τί ἦταν αὐτὸ τὸ θέαμα; Μὰ τὴν ἀλήθεια ἀνατριχιάσαμε. Ὁ θριαμβευτὴς τοῦ ἀπογεύματος, ὁ ἥρως ποὺ μᾶς συνεκλόνισε σύγκορμους λίγες ὧρες πρίν, σερνόταν πρὸς τὸ μέρος μας σωστὸ ἀνθρώπινο ἐρείπιο.

Τοῦ προσφέραμε θέσι στὸ ντιβάνι. Ἦταν περιττό. Ὁ Γρηγόρης εἶχε σωριαστεῖ κι' ὅλας ἐκεῖ πάνω. Καὶ ἄρχισε μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἔφθανε στ' αὐτιά μας σὰν μοιρολόγι, σὰν θρῆνος:

—Εἶμαι ἄνθρωπος κατεστραμμένος... Δὲν ζῶ. Μοῦ ἔχουν κόψει τὰ πόδια καὶ μοῦ ἐσμπαράλιασαν τὴν ψυχή.... Ἀλλὰ γιὰ πέστε μου καὶ σεῖς ποὺ βλέπετε καλύτερα. Ἔσπρωξα; Δίκαια θὰ γυρίσω στὴ πατρίδα μου χωρὶς μιὰ νίκη;

Ὁ ἥρως τοῦ ἀπογεύματος, ὁ σταυραετὸς τῶν ἐννέα Βαλκανιάδων εἶχε δακρύσει. Καὶ ἔκανε σὰν μωρὸ παιδί. Τὸν σκότωνε ἡ ἰδέα πὼς ἔχανε τὴν πρώτη νίκη ποὺ θὰ χάριζε φέτος στοὺς φιλάθλους τῆς πατρίδος του.

Προσπαθήσαμε νὰ τὸν παρηγορήσουμε. Πῶς ὅμως; Ὁ Γεωργακόπουλος εἶχε νοιώσει ὡς τὰ κόκκαλα τὴν ἀδικία. Κι' εἶχε πιστέψει ἀκλόνητα πὼς μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ τὴν ξαναπάρῃ...

—Θὰ εἶσαι, Γρηγόρη, τοῦ εἴπαμε, ἂν τύχῃ νὰ σοῦ πάρουν τὴν νίκη δυὸ φορὲς Βαλκανιονίκης. Μὴ στενοχωριέσαι. Οἱ ἀδικημένοι νικηταὶ εἶναι δυὸ φορὲς νικηταί.

—Δὲν μέ νοιάζει, διέκοψεν ὁ πρωταθλητὴς γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Ἔχω στὸ σπίτι σὲ σωροὺς τὰ κύπελλα. Πονάω γιὰ τὴν ὁμάδα μας, γιὰ τοὺς πέντε βαθμούς μας, γιὰ τὴ ΝΙΚΗ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ. Τὸ καταλαβαίνεται; Γι' αὐτὸ μὲ νοιάζει καὶ γι' αὐτὸ σπαράζει ἡψυχή μου....

Δὲν ἦταν ὑποκρισία. Τέτοιο εἶναι ὁ Γρηγόρης καὶ ἔτσι σκέπτεται. Δὲν εἶναι ἁπλῆς προσωικῆς φιλοδοξίας ἐκδήλωσις τὸ φαινόμενο ποὺ βλέπεται στοὺς τεματισμούς του, τὸ φαινόμενο ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ μὲ σφιγμένα τὰ δόντια, μὲ ραγισμένη τὴν καρδιὰ ἀπὸ τὴν προσπάθεια, δίνει γιὰ τὴν νίκη καὶ τὴν τελευταία ἰκμάδα δυνάμεως, καὶ δὲν μπορεῖ μὲ τὸν τερματισμὸ νὰ σταθῆ στὰ πόδια του.

Η ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΡΤΖΑΚΗ

Εἶναι μερικοὶ ἀθληταὶ ποὺ περνοῦν μπροστὰ στὰ μάτια τῶν πολλῶν ἀθέατοι. Ἡ λάμψις ἄλλου ἄλλου, τοῦ πρώτου νικητοῦ, συμβαίνει νὰ σκεπάζῃ τὸ δικό τους φῶς. Καὶ ὅμως οἱ ἀθληταὶ αὐτοὶ εἶναι κάποιο —κάποιο οἱ κυριώτεροι συντελεσταὶ τῆς νίκης τῶν ἄλλων, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔγιναν γερύρι γιὰ νὰ περάσουν οἱ εὐτυχεῖς ποὺ δρέπουν τὴ δάφνη.

Ἕνας τέτοιος ἀθλητὴς εἶναι ὁ Βαρτζάκης. Σὲ κάθε ἀγῶνα τὸν βλέπετε νὰ δίδῃ πρόθυμα τὴν συμβολή του γιὰ τὴν καταπόνησι τοῦ ἀντιπάλου καὶ νὰ σιγουντάρῃ ἄλλοτε τὸν Κυριακίδη, ἄλλοτε τὸν Ἀρβανίτη, ἄλλοτε οἱονδήποτε ἄλλον «φαβορί». Πιστεύει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πὼς θἄρθῃ δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, ἀλλὰ ποτὲ πρῶτος. Γιατὶ καὶ ἂν μπορεῖ καμμιὰ σιγμὴ νὰ προηγηθῆ δὲν τὸν ἀφίνει τόσο ἀπαιτητικὴ σκοπιμότης τῆς νίκης τοῦ «φαβορί». Πάλι ἂν ἀφαφασίσῃ καὶ ἂν ἔχῃ δυνάμεις νὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς δὲν τὸν ἀφίνουν. Εἶναι τὸ μοιραῖο θῦμα. Μὲ πόσο ὅμως ἡρωϊσμὸ καὶ μὲ πόση ὑταπάρνησι!

Στὰ δέκα χιλιόμετρα τοῦ Βουκουρεστίου ὁ Βαρτζάκης ἀγωνιζόταν μέχρι τὰ 5—6 χιλιόμετρα μαζὶ μὲ τὸν Κυριακίδη καὶ τὸ Κρίστεα γιὰ τὴν πρώτη θέσι. Ἦταν ὁ Ρουμάνος ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ὁ Βαρτζάκης ἠθέλησε νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ, τὸν ἐσταμάτησαν: «Βαρτζάκη ἐξακολούθησε τὸ μπρόσω». Ὁ Βαρτζάκης πειθαρχικὸς πάντοτε, ὑπήκουσε. Καὶ ἀκολούθησε μοιρολατρικὰ τὸν Κυριακίδη. Ἂν αὐτὸς ἐρχόταν πρῶτος ἐπαίρνε πιθανῶς τὴν δευτέραν θέσι. Ἂν ὄχι, θὰ ἦταν ὁ τρίτος.

Ὁ Βαρτζάκης μετὰ τὴν κούρσα ἦταν ἀπαρηγόρητος: «Δὲν ἄφισαν, παρεπονεῖτο, νὰ κυνήσω τὸν Κρίστεα τὴν ὥρα ποὺ εἶχα δυνάμεις. Μοῦ κοπῆκαν τὰ πόδια...

Ὁ καϋμένος ὁ Βαρτζάκης δὲν κατώρθωσε νὰ μπῆ ἀκόμη στὴν ψυχολογία τοῦ ρόλου ποὺ παίζει τόσα χρόνια. Τοῦ ρόλου τοῦ ὑμπάρσου, χωρὶς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδώσῃ τὸ μάξιμουμ» κανένας πρωταγωνιστής.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

Κάτι ἀνάλογο μὲ τὸν Βαρτζάκη κάνει, καὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κάνῃ καὶ ὁ τραγικὸς Μαθωνοδρόμος Στεφάνου. Ἀγωνται

ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΡΕΚΟΡ ΤΟΥ 1929 ΚΑΙ ΤΟΥ 1937

δη τοῦ 1929 δὲν εἶναι πλέον διὰ τὰ Βαλκάνια παρὰ ἕνας χρόνος ἀνάξιος λόγου καὶ εἰς ἡμᾶς ἀκόμη ποὺ στερούμεθα τελευταίως σπρίντερς. Τὸ πρῶτον αὐτὸ Βαλκανικὸν ρεκὸρ ὕστερα ἀπὸ συνεχεῖς βελτιώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπετεύχθησαν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τοὺς δικούς μας πρωταθλητὰς Λάμπρου καὶ Φραγκούδην ἔφθασε ἀπὸ τοῦ 1935, νὰ εἶναι 10.6. Δηλαδὴ ἔχουμε μίαν πρόοδον 0.8 τοῦ δευτερολέπτου, σημαντικὴ βέβαια γιὰ ἕναν δρόμον ταχύτητος.

Ἡ ἐπίδοσις αὐτὴ τῶν 10.6 εἶναι καὶ ἡ ἀνωτέρα ἑλληνικὴ καὶ κατέχεται ὑπὸ τοῦ Φραγκούδη.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς προόδου τοῦ ἀθλητισμοῦ τῶν Βαλκανίων μιὰ πλευρὰ τῆς ὁποίας δείχνει ἡ σύγκρισις μεταξὺ τοῦ πρώτου ἐπιτευχθέντος ρεκὸρ εἰς ἀγώνισμα μὲ τὸ νέον τοιοῦτον ποὺ ἔχει δημιουργηθῆ, τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα βγαίνει καὶ μὲ τὴν σύγκρισι μεταξὺ τῶν ρεκόρ, μὲ τὰ ὁποῖα ἐνίκησαν οἱ Βαλκανιονίκαι τοῦ 1929 καὶ τοῦ 1937, ἡ ὁποία καὶ δίδει γενικωτέραν ἰδέαν τοῦ πράγματος.

Εἰς τὰ 100 μ. τῶν Προβαλκανικῶν τοῦ 1929 νικηταὶ ἀνεδείχθησαν: 1) Φραγκούδης 11.4, 2) Βαμβακᾶς 11.6 καὶ 3) Τσέκεζυ (Ρ) 11.8.

Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς δὲ τοῦ Βουκουρεστίου οἱ νικηταὶ ἐπέτυχον τοὺς κάτωθι χρόνους: 1) Γκιτέσκου (Ρ) 10.9, 2) Λίς (Ρ) 10.9 καὶ 3) Μπάουερ (Γ) 11.1.

Διαφορὰ δηλαδὴ ἀνωτέρων ρεκὸρ μεγάλη —καὶ χωρὶς νὰ ὑπολογίζωμε τοὺς κατὰ πολὺ ἀκόμη ἀνωτέρους χρόνους ποὺ ἔχουν ἐπιτευχθῆ εἰς προγενεστέρους Βαλκανικοὺς ἀγῶνας.

Τὸ ρεκὸρ τῶν 200 μέτρων ἔχει ὑποστῆ μίαν πρόοδον 1''2. Ἀπὸ 22'8 ποὺ ἦτο καὶ κατόπιν συνεχῶν βελτιώσεων ἀπὸ τοὺς δικούς μας πρωταθλητὰς ἔφθασε τὰ 21.6, ρεκὸρ δημιουργηθὲν ὑπὸ τοῦ Ρένου Φραγκούδη εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς τοῦ 1933.

Εἰς τοὺς Προβαλκανικοὺς τοῦ 1929 ἐπρώτευσεν εἰς τὸ ἀγώνισμα οἱ Φραγκούδης. Βαμβακᾶς καὶ Μαντζάρεβιτς (Γ) μὲ τοὺς ἀντιστοίχους χρόνους 22.8, 23.0 καὶ 25.0.

Οἱ νικηταὶ τοῦ Βουκουρεστίου ἐπέτυχον χρόνους ἀνωτέρους κατὰ τὰ πολύ: 1) Γιορντάκε (Ρ) 21.9, 2) Σακελλαρίου 22.3, καὶ 3) Πιλαβίδης 21.4.

Εἰς τὰ 400 μ. ἡ πρόοδος ποὺ ἔχει πραγματοποιηθῆ εἶναι μεγάλη. Ἀκόμη δὲ περισσότερον πρέπει νὰ μᾶς ἐνθουσιάζῃ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ρεκὸρ τῶν 400 μ. κατῆλθε τῶν 50'' καὶ μάλιστα οἱ δύο πρῶτοί ἔφερον χρόνον καλύτερον αὐτῶν, πρᾶγμα δηλαδὴ ποὺ πρώτην φορὰν συμβαίνει εἰς τὰ Βαλκάνια.

Τὸ πρῶτον Βαλκανικὸν ρεκὸρ τῶν 400 μ. ἦτο 53.4 καὶ εἶχεν ἐπιτευχθῆ ἀπὸ τὸν Σταυρινόν. Κατόπιν ἀλλεπαλλήλων βελτιώσεων ἔφθασε εἰς 50.1 εἰς τοὺς περυσινοὺς ἀγῶνας ὑπὸ τοῦ Μάντικα. Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ὅμως τοῦ Βουκουρεστίου καὶ εἰς τὸν θαυμάσιον στίβον τοῦ σταδίου ΟΝΕΦ ἐπετεύχθη ὑπὸ τοῦ Γιορντάκε (Ρ) νέον ρεκὸρ μὲ 49.1, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου ρεκὸρ μέχρι τοῦ σημερι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Μία ἀπὸ τὶς συγκλονιστικὲς Βαλκανικὲς κοῦρσες τῶν δρόμων μετ' ἐμποδίων κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ «ἀειθαλὴς» Μάντικας βελτιώνοντας διαδοχικὰ τὰ ρεκὸρ τάφθασε σὲ Εὐρωπαϊκὰ ἐπίπεδα.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ Η' ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΧΤΥΠΟΚΑΡΔΙ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

Η ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΓΙΝΕ. — ΔΑΚΡΥΣΜΕΝΟΣ ΡΩΤΟΥΣΕ ΑΝ... ΕΣΠΡΩΞΕ ΤΟΝ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΤΟΥ. —Ο ΠΟΝΟΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΙΚΗ ΠΟΥ ΧΑΝΟΤΑΝ. —Η ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΡΤΖΑΚΗ. —Η ΗΡΩΪΚΗ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΑΜΗ ΚΕΡΔΙΘΗ Η ΝΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΙΣΤΕΑ. —ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΟΥΡΣΑ ΗΤΑΝ ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟΣ. — Ο ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ. —ΚΟΜΠΑΡΣΟΣ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΡΙΑΜΒΟ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΕΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΠΑΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΚ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ Κ. Α. ΣΕΜΠΟΥ

Ἦταν τὸ βράδυ τῆς προπερασμένης Τετάρτης. Οἱ ἀθληταί μας μετὰ τὸν ἀπογευματινὸ θρίαμβό τους ξαναγύρισαν νὰ ξεκουρασθοῦν στὸ ξενοδοχεῖο «Ἔσπλανάντ». Ἡ ἀπογευματινὴ προσπάθεια τοὺς εἶχε καταβάλει, ἐπὶ πλέον δὲ τοὺς εἶχε δώσει στὰ νεῦρα ἐκείνη ἡ ἀπόφασις τῆς ἀφαιρέσεως τῆς νίκης τοῦ Γεωργακοπούλου. Οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν ἐφημερίδων εἴχαμε κλεισθῆ στὰ δωμάτιά μας καὶ ἐγράφαμε. Ὁ κόσμος περίμενε νέα, τὸ δὲ ἀεροπλάνον ἔφευγε τὸ πρωΐ τῆς ἑπομένης.

Κάποτε, μεσ' στὴ γαλήνη ποὺ τὴν τάραζε τὸ ἐλαφρὸ μίλημα τῆς πέννας ἀκούστηκε ἕνα χτύπημα στὴν πόρτα. Μπῆκε ὁ Γρηγόρης τσακισμένος ἀπὸ τὴ θλῖψι, πράσινος, μὲ δακρυσμένα τὰ μάτια, τί ἦταν αὐτὸ τὸ θέαμα; Μὰ τὴν ἀλήθεια ἀνατριχιάσαμε. Ὁ θριαμβευτὴς τοῦ ἀπογεύματος, ὁ ἥρως ποὺ μᾶς συνεκλόνισε σύγκορμους λίγες ὧρες πρίν, σερνόταν πρὸς τὸ μέρος μας σωστὸ ἀνθρώπινο ἐρείπιο.

Τοῦ προσφέραμε θέσι στὸ ντιβάνι. Ἦταν περιττό. Ὁ Γρηγόρης εἶχε σωριαστεῖ κι' ὅλας ἐκεῖ πάνω. Καὶ ἄρχισε μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἔφθανε στ' αὐτιά μας σὰν μοιρολόγι, σὰν θρῆνος:

—Εἶμαι ἄνθρωπος κατεστραμμένος... Δὲν ζῶ. Μοῦ ἔχουν κόψει τὰ πόδια καὶ μοῦ ἐσμπαράλιασαν τὴν ψυχή.... Ἀλλὰ γιὰ πέστε μου καὶ σεῖς ποὺ βλέπετε καλύτερα. Ἔσπρωξα; Δίκαια θὰ γυρίσω στὴ πατρίδα μου χωρὶς μιὰ νίκη;

Ὁ ἥρως τοῦ ἀπογεύματος, ὁ σταυραετὸς τῶν ἐννέα Βαλκανιάδων εἶχε δακρύσει. Καὶ ἔκανε σὰν μωρὸ παιδί. Τὸν σκότωνε ἡ ἰδέα πὼς ἔχανε τὴν πρώτη νίκη ποὺ θὰ χάριζε φέτος στοὺς φιλάθλους τῆς πατρίδος του.

Προσπαθήσαμε νὰ τὸν παρηγορήσουμε. Πῶς ὅμως; Ὁ Γεωργακόπουλος εἶχε νοιώσει ὡς τὰ κόκκαλα τὴν ἀδικία. Κι' εἶχε πιστέψει ἀκλόνητα πὼς μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ τὴν ξαναπάρῃ...

—Θὰ εἶσαι, Γρηγόρη, τοῦ εἴπαμε, ἂν τύχῃ νὰ σοῦ πάρουν τὴν νίκη δυὸ φορὲς Βαλκανιονίκης. Μὴ στενοχωριέσαι. Οἱ ἀδικημένοι νικηταὶ εἶναι δυὸ φορὲς νικηταί.

—Δὲν μέ νοιάζει, διέκοψεν ὁ πρωταθλητὴς γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Ἔχω στὸ σπίτι σὲ σωροὺς τὰ κύπελλα. Πονάω γιὰ τὴν ὁμάδα μας, γιὰ τοὺς πέντε βαθμούς μας, γιὰ τὴ ΝΙΚΗ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ. Τὸ καταλαβαίνεται; Γι' αὐτὸ μὲ νοιάζει καὶ γι' αὐτὸ σπαράζει ἡψυχή μου....

Δὲν ἦταν ὑποκρισία. Τέτοιο εἶναι ὁ Γρηγόρης καὶ ἔτσι σκέπτεται. Δὲν εἶναι ἁπλῆς προσωικῆς φιλοδοξίας ἐκδήλωσις τὸ φαινόμενο ποὺ βλέπεται στοὺς τεματισμούς του, τὸ φαινόμενο ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ μὲ σφιγμένα τὰ δόντια, μὲ ραγισμένη τὴν καρδιὰ ἀπὸ τὴν προσπάθεια, δίνει γιὰ τὴν νίκη καὶ τὴν τελευταία ἰκμάδα δυνάμεως, καὶ δὲν μπορεῖ μὲ τὸν τερματισμὸ νὰ σταθῆ στὰ πόδια του.

Η ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΡΤΖΑΚΗ

Εἶναι μερικοὶ ἀθληταὶ ποὺ περνοῦν μπροστὰ στὰ μάτια τῶν πολλῶν ἀθέατοι. Ἡ λάμψις ἄλλου ἄλλου, τοῦ πρώτου νικητοῦ, συμβαίνει νὰ σκεπάζῃ τὸ δικό τους φῶς. Καὶ ὅμως οἱ ἀθληταὶ αὐτοὶ εἶναι κάποιο —κάποιο οἱ κυριώτεροι συντελεσταὶ τῆς νίκης τῶν ἄλλων, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔγιναν γερύρι γιὰ νὰ περάσουν οἱ εὐτυχεῖς ποὺ δρέπουν τὴ δάφνη.

Ἕνας τέτοιος ἀθλητὴς εἶναι ὁ Βαρτζάκης. Σὲ κάθε ἀγῶνα τὸν βλέπετε νὰ δίδῃ πρόθυμα τὴν συμβολή του γιὰ τὴν καταπόνησι τοῦ ἀντιπάλου καὶ νὰ σιγουντάρῃ ἄλλοτε τὸν Κυριακίδη, ἄλλοτε τὸν Ἀρβανίτη, ἄλλοτε οἱονδήποτε ἄλλον «φαβορί». Πιστεύει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πὼς θἄρθῃ δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, ἀλλὰ ποτὲ πρῶτος. Γιατὶ καὶ ἂν μπορεῖ καμμιὰ σιγμὴ νὰ προηγηθῆ δὲν τὸν ἀφίνει τόσο ἀπαιτητικὴ σκοπιμότης τῆς νίκης τοῦ «φαβορί». Πάλι ἂν ἀφαφασίσῃ καὶ ἂν ἔχῃ δυνάμεις νὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς δὲν τὸν ἀφίνουν. Εἶναι τὸ μοιραῖο θῦμα. Μὲ πόσο ὅμως ἡρωϊσμὸ καὶ μὲ πόση ὑταπάρνησι!

Στὰ δέκα χιλιόμετρα τοῦ Βουκουρεστίου ὁ Βαρτζάκης ἀγωνιζόταν μέχρι τὰ 5—6 χιλιόμετρα μαζὶ μὲ τὸν Κυριακίδη καὶ τὸ Κρίστεα γιὰ τὴν πρώτη θέσι. Ἦταν ὁ Ρουμάνος ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ὁ Βαρτζάκης ἠθέλησε νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ, τὸν ἐσταμάτησαν: «Βαρτζάκη ἐξακολούθησε τὸ μπρόσω». Ὁ Βαρτζάκης πειθαρχικὸς πάντοτε, ὑπήκουσε. Καὶ ἀκολούθησε μοιρολατρικὰ τὸν Κυριακίδη. Ἂν αὐτὸς ἐρχόταν πρῶτος ἐπαίρνε πιθανῶς τὴν δευτέραν θέσι. Ἂν ὄχι, θὰ ἦταν ὁ τρίτος.

Ὁ Βαρτζάκης μετὰ τὴν κούρσα ἦταν ἀπαρηγόρητος: «Δὲν ἄφισαν, παρεπονεῖτο, νὰ κυνήσω τὸν Κρίστεα τὴν ὥρα ποὺ εἶχα δυνάμεις. Μοῦ κοπῆκαν τὰ πόδια...

Ὁ καϋμένος ὁ Βαρτζάκης δὲν κατώρθωσε νὰ μπῆ ἀκόμη στὴν ψυχολογία τοῦ ρόλου ποὺ παίζει τόσα χρόνια. Τοῦ ρόλου τοῦ ὑμπάρσου, χωρὶς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδώσῃ τὸ μάξιμουμ» κανένας πρωταγωνιστής.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

Κάτι ἀνάλογο μὲ τὸν Βαρτζάκη κάνει, καὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κάνῃ καὶ ὁ τραγικὸς Μαθωνοδρόμος Στεφάνου. Ἀγωνται ὅπως τὸν συμβουλεύσουν, κατὰ κακή του δὲ τύχη ποτὲ δὲν τὸν συμβουλεύουν νὰ κυττάξῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ἔτσι πιστεύει καὶ ὁ Στεφάνου, ὅ,τι πιστεύει καὶ ὁ Βαρτζάκης, τὸ ἴδιο δηλαδὴ πρᾶγμα ποὺ πιστεύει ὡς πέρυσι ὁ σήμερα ἀσύγκριτος Ἀρβανίτης. Ὅτι τὸ περισσότερο ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ εἶναι νὰ ἔλθῃ δεύτερος!

Στὸ Βουκουρέστι ὁ Στεφάνου εἶχε τὸν ἴδιο ρόλο. Ἔπρεπε νὰ προηγηθῆ, ἂν δὲ ἄνοιγε ὁ Γκάλ, θὰ τὸν κυνηγοῦσε, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν συνέχεια καὶ θὰ ἔπεφτε ἐν συνεχείᾳ μοιραίως γιὰ νὰ γράψῃ μὲ τὴ δική του ἥττα τὴν νίκη καὶ τὸν θριαμβο τοῦ Κυριακίδη!

Ὁ Στεφάνου μετὰ τὴν ὑπερέντασι τῶν πρώτων χιλιομέτρων ἐκουράσθη. Καὶ ἔφθασε στὸ Στάδιο πέμπτος. Πάλι καλά.

Τὸ βράδυ καὶ αὐτὸς παρεπονεῖτο. «Δὲν μὲ ἄφισαν, ἔλεγε, νὰ τρέξω ὅπως ἤθελα καὶ ὅπως μποροῦσα». Οὔτε ὁ Στεφάνου κατώρθωσε ἀκόμη παρὰ τὴ θλιβερὰ του πεῖρα νὰ μάθῃ πὼς οἱ δεύτεροι ποὺ δουλεύουν γιὰ τὴν νίκη τοῦ πρώτου εἶναι στὴ συνείδησι τῶν πραγματικῶν φιλάθλων καὶ τῶν εἰδικῶν δυὸ φορὲς πρῶτοι....

Στὸ γεῦμα τῆς Σναγκὼφ ὁ Γκόρσεκ εἶχεν ὕφος κάπως ὑπεροπτικό. Εἶχε τὸ δικαιολογητικό του: Μόλις τὴν παραμονὴ κέρδισε τὴν κοῦρσα τῶν ὀκτακοσίων μέτρων ἀπὸ τὸν θεωρούμενο ὡς βέβαιο νικητὴ Γεωργακόπουλο.

Μετὰ τὸ γεῦμα, ποὺ παρετέθη στὴν ὄχθη τῆς λίμνης, οἱ Γιουγκοσλάβοι ξαπλώθηκαν στὶς ὀλλὸκ ποὺ εἶχαν σκορπισθῆ στὸν παρακείμενο ὁλοπράσινο λοφίσκο καὶ τὸ ἔστρωσαν στὸ τραγούδι. Ἦταν ἀπὸ τοὺς ξένους ἀθλητὰς οἱ πιὸ ζωηροὶ καὶ οἱ πιὸ εὐδιάθετοι σ' αὐτὴ τὴν συγκέντρωσι.

Ὁ Ἐλευθεριάδης παρετήρησε:

—Βιάστηκαν νὰ τὸ πάρουν ἀπάνω τους.

Ἐπενέβη ὅμως ὁ Μάντικας καὶ.. ἔβαλε τὰ πράγματα στὴ θέσι τους.

—Μὴ σᾶς στενοχωρεῖ βρέ παιδιά. Αὔριο κλαῖνε...

Ὁ Χρῆστος δὲν πίστευε ποτὲ πὼς οἱ Σέρβοι θὰ ἔπαιρναν μιὰ νέα πρώτη θέσι στὰ 1500. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῆ πὼς γι' αὐτὴ τὴ νίκη δὲν γιόρτασαν. Καλὰ — καλὰ δὲν κατώρθωσαν ὡς τὸ τέλος νὰ καταλάβουν γιατὶ τοὺς τὴν ἔδωκαν....

Α. ΣΕΜΠΟΣ

Ὁ καϋμένος ὁ Γρηγόρης μετὰ τὴν ἀδικία ποὺ τοῦγινε ἦταν ἀπαρηγόρητος, ἐνῷ λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα καμαρωτὸς πόζαρε πιστεύοντας στὴ νίκη του. Καὶ νίκησε πραγματικὰ παρ' ὅτι δὲν τοῦ τὸ ἀναγνώρισαν

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΩΝ

Τί θὰ γίνῃ μὲ αὐτὴ τὴν ἐπιδημια τῶν τιμωριῶν τῶν ἀθλητῶν μας; Οἱ διαδοχικοὶ ἀποκλεισμοὶ τείνουν νὰ δημιουργήσουν αὐτὴ τὴν πρωτοφανῆ κατάστασιν: Νὰ σχηματίζεται ἡ ἐθνικὴ μας ὁμὰς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι εἴτε λόγῳ ποινῆς, εἴτε λόγῳ δυσαρεσκείας εὑρίσκωνται εἰς τὸ περιθώριον. Εἰς τ